

3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy przepisy prawa Unii obowiązujące w zakresie udzielania zamówień publicznych sprzeciwiają się regulacji krajowej, według której można odstąpić od określonego w art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 89/665/EWG uchylenia ogłoszenia o przetargu, uznanego z uwagi na brak publikacji za sprzeczne z prawem na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 1370/2007, jeśli niezgodność z prawem nie miała znaczącego wpływu na wynik procedury udzielenia zamówienia, ponieważ dany przedsiębiorca mógł podjąć działania w odpowiednim czasie i nie wystąpiło zakłócenie konkurencji?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70, Dz.U. L 315, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2017 r. – Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-569/17)

(2017/C 392/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Scharf, G. von Rintelen i I. Galindo Martin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując przed dniem 21 marca 2016 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającej dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾ lub, w każdym wypadku, nie powiadamiając o wspomnianych przepisach Komisji, Królestwo Hiszpanii uchybiło obowiązkom ciążącym na nim na mocy art. 42 ust. 1 wspomnianej dyrektywy;
- nakazanie Królestwu Hiszpanii zapłaty, na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE, kary dziennej w wysokości 105 991,60 EUR, naliczanej od dnia wydania wyroku stwierdzającego uchybienie obowiązkowi przyjęcia środków – lub, w każdym wypadku, od dnia powiadomienia o nich Komisji – mających na celu transpozycję dyrektywy 2014/17/UE;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Państwa członkowskie mają obowiązek przyjęcia, na mocy art. 42 ust. 2 dyrektywy 2014/17/UE, środków krajowych niezbędnych dla transpozycji tej dyrektywy do prawa wewnętrznego najpóźniej do dnia 21 marca 2016 r. Ze względu na to, że Królestwo Hiszpanii nie przekazało jej aktu transponującego dyrektywę, Komisja postanowiła skierować sprawę do Trybunału.

-
2. W skardze Komisja wnosi do Trybunału o nakazanie Królestwu Hiszpanii zapłaty kary dziennej w wysokości 105 991,60 EUR. Kwotę tej kary dziennej obliczono przy uwzględnieniu wagi i czasu trwania naruszenia, a także odstraszającego skutku, mając na względzie zdolności płatnicze tego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. 2014, L 60, s. 34.